

Teofil Siudy

W maryjnej szkole służby

Salvatoris Mater 1/3, 296-298

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przed trzydziestu laty, 26 sierpnia 1969 roku, Sługa Boży Kardynał Stefan Wyszyński w liście skierowanym z Jasnej Góry wezwał ludzi dobrej woli do niesienia pomocy Kościołowi i Ojczyźnie poprzez szczególną więź z Maryją Matką Kościoła. Dało to początek ruchowi duszpasterskiemu Pomocników Matki Kościoła. To dzieło prymasa Tysiąclecia można uznać, z jednej strony, za jeden z owoców recepcji na polskiej ziemi nauczania Soboru Watykańskiego II, a z drugiej - był to charakterystyczny element realizacji milenijnych programów duszpasterskich w naszej Ojczyźnie. Konkretnie chodziło o owocne wcielanie w życie milenijnego Aktu oddania Matce Bożej.

W 25-lecie Ruchu Pomocników zorganizowano na Jasnej Górze sympozjum pod hasłem „Z Maryją na drogach nowej ewangelizacji” (23-25 maja 1994 r.). Stało się ono okazją do spojrzenia na ćwierćwiecze apostołskiej obecności Ruchu w Kościele w Polsce i oceny realizacji przez jego członków charyzmatu pomocniczości. Przede wszystkim wskazało ono jednak na nowe zadania stojące przed Pomocnikami w perspektywie Jubileuszu

Ks. Teofil Siudy

Dwutysiąclecia¹.

W maryjnej szkole służby

SALVATORIS MATER
1(1999) nr 3, 296-298

Na 30-lecie Ruchu Pomocników Matki Kościoła jego członkowie - i nie tylko - otrzymują gruntowne opracowanie „teorii i praktyki” Ruchu autorstwa ks. Jacka Hadrysia z Poznania - wieloletniego duszpasterza Ruchu PMK w Archidiecezji Poznańskiej a obecnie

redaktora naczelnego miesięcznika *Katecheta*. Jest to rozprawa doktorska napisana pod kierunkiem ks. prof. Jana Szpeta na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu*. Już sam tytuł opracowania (zmieniony i uproszczony w wydaniu książkowym) *Urzeczywistnienie charyzmatu pomocniczości w ruchu duszpasterskim Pomocników Matki Kościoła w świetle najnowszych dokumentów Kościoła* wskazuje na to, co zawsze istotne i pierwszoplanowe w każdym ruchu kościelnym: z jednej strony troska o tożsamość, czyli życie właściwym sobie charyzmatem, a z drugiej - wsluchiwanie się w Magisterium Kościoła, aby odpowiedzieć na aktualne potrzeby Kościoła i świata. Taki też cel ukazania tego, co istotne dla Pomocników Mat-

¹ *Z Maryją na drogach nowej ewangelizacji. Sympozjum w 25-lecie Ruchu Pomocników Matki Kościoła. Jasna Góra, 23-25 maja 1994*, red. T. SIUDY, Wyd. „Poligrafia Salezjańska”, Kraków 1994, ss. 168.

* J. Hadryś, *Pomocnicy Matki Kościoła*, Księgarnia Świętego Wojciecha, Poznań 1999, ss. 256.

ki Kościoła, postawił sobie Autor, który we wstępie pisze: *Praca niniejsza stawia sobie za cel rozważenie charyzmatu pomocniczości i jego urzeczywistniania w świetle najnowszych, wybranych dokumentów Kościoła* (s. 8).

W prezentacji urzeczywistniania właściwego dla Ruchu charyzmatu pomocniczości Autor słusznie oparł się na doświadczeniach Archidiecezji Poznańskiej. Nie tylko dlatego, że te właśnie doświadczenia były i są mu najbliższe, ale i z tej racji, że faktycznie środowisko poznańskie zajmuje główne miejsce wśród innych w realizowaniu dzieła Pomocników (s. 11).

Praca składa się z trzech rozdziałów zatytułowanych kolejno: I. Geneza i założenia ruchu duszpasterskiego Pomocników Maryi Matki Kościoła, II. Charyzmat pomocniczości apostołatu Pomocników Matki Kościoła, III. Aktualność charyzmatu pomocniczości w ruchu duszpasterskim Pomocników Matki Kościoła w świetle najnowszych dokumentów Kościoła. Dokonana w pierwszym rozdziale prezentacja podstawowych elementów wymiaru maryjnego i eklezjalnego Ruchu pozwoliła Autorowi w sposób właściwy przedstawić w rozdziale drugim charyzmat pomocniczości. Główne zadanie PMK to pomoc Kościołowi. *Dzieło powstało przede wszystkim po to - czytamy w pracy - aby pobudzić do odpowiedzialności za Kościół katolików świeckich, włączyć ich czynnie w działalność apostołską w ścisłej współpracy z biskupami i kapłanami [...] zrodziło się jako odpowiedź na wezwanie Soboru Watykańskiego II do apostołstwa świeckich* (s. 52-53). Wśród czynników warunkujących skuteczność tej apostołskiej postawy znajduje się przede wszystkim więź z Chrystusem, a także - co zasługuje tutaj na szczególne podkreślenie - trwanie w osobistym oddaniu się Matce Kościoła.

„Pomocnikowa” przyjaźń z Jezusem jest realizowana właśnie poprzez konsekwentne życie w oddaniu się Jego Matce. *Podjęcie obowiązków wypływających z takiego oddania jest konkretną formą pomagania* (s. 66). Tak więc pomocniczość w Ruchu PMK posiada przede wszystkim ów wymiar maryjny.

W trzecim, najobszerniejszym rozdziale pracy ks. Jacek Hadryś odwołuje się do współczesnego nauczania Kościoła, by wykazać aktualność charyzmatu pomocniczości realizowanego przez Pomocników Matki Kościoła. Chodzi przede wszystkim o nauczanie Jana Pawła II, z encykliką *Redemptoris Mater* na czele, a także nauczanie polskich biskupów. To przede wszystkim papieskie nauczanie o czynnej i wzorczej obecności Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła oraz mocne zaakcentowanie maryjnego wymiaru życia ucznia

Chrystusowego, jakim jest „synowskie zawierzenie” w duchu św. Ludwika Grigniona de Montfort (por. RM 45 i 48), jest niejako nowym wezwaniem dla Ruchu, by jego członkowie z jednej strony pogłębiali swoją formację a z drugiej, wpatrując się w Maryję Służebnicę Pańską i Gwiazdę ewangelizacji, realizowali swój „Pomocnikowy” charyzmat. Omawiając ową „teorię i praktykę” osobistego oddania się Maryi Matce Kościoła przez członków Ruchu PMK, Autor odwołuje się do wypracowanych właśnie w środowisku poznańskim, również przy jego czynnym udziale, poszczególnych stopni programów formacji.

Prezentowane studium teoretyczno-praktyczne jednego z rodzimych ruchów maryjnych Autor zamyka jakże istotnym zagadnieniem formacji członków. To bowiem formacja stanowi *warunek skutecznego urzeczywistniania charyzmatu pomocniczości* (s. 171-194). Jak świadczą o tym materiały formacyjne dotyczące poszczególnych etapów formacji, poczynawszy od dzieci - Małych Pomocników, a na rodzinach „Pomocnikowych” kończąc, jest to formacja „w szkole Maryi” - z Jej pomocą i na Jej wzór.

To obszernie, oparte na bardzo bogatym materiale źródłowym studium (bibliografia liczy 15 stron) poznańskiego teologa zamykają słowa Ojca Świętego Jana Pawła II, jakie skierował w Rzymie przed laty do pielgrzymki Pomocników Matki Kościoła z Warszawy: *To wszystko [powołanie Pomocników do służby] nie jest niczym innym jak tylko wolą służenia Bogu i to w sposób możliwie najdoskonalszy, bo na wzór tej, która o sobie powiedziała jako podstawowe wyznanie, jako podstawową poniekąd definicję swojego powołania: Oto ja Służebnica Pańska. Więc wszystko to, co jest związane z waszym powołaniem jest na pewno związane z waszą służbą* (s. 195). Papieskie potwierdzenie maryjnego charyzmatu służby Pomocników Matki Kościoła jest zobowiązujące dla wszystkich członków Ruchu. Wskazuje na potrzebę ustawicznej formacji „w szkole Maryi”, a zarazem wymaga jeszcze skuteczniejszego zaangażowania w dzieło nowej ewangelizacji na progu trzeciego tysiąclecia. W jednym i drugim może pomóc prezentowane studium ks. Jacka Hadrysia, które przyjmujemy z wdzięcznością, jako piękny prezent na 30-lecie Ruchu Pomocników Matki Kościoła.